

i krajine, ďalej blahodarenie prítomným pánom veľžupanom o ostatným šľachticom, slovom pána predstatu vyjadrené, ako i vrelú bratskú lásku a uznanosť, kroz jedného z prvých otcov a vodcov národa pánu predstatovi prekrásne podanú, stvrdiť a osvojiť si, — nadovšetko ale a na rozhodnú doborečiť Hospodinovi Bohu, Otcu, Synu i Duchu Svätému za pomoc až do hodiny tejto, jemuž sláva na veky vekov.

Ján Francisci, predstata,

zápisníci: { Michal Mudroň,
Pavol Mudroň,
Viliam Pauliny-Tóth,
Juraj Slota,
Samuel Štefanovič,
Ludovít Turzo.

88

Prípis Slovákov k Chorvátom, Srbom a s niektorými premenami k Rusínom a Rumunom.

Uverejnili PbV, roč. I, č. 38. Budín 26. júla 1861.

V zmysle rozhodnutia slovenského národného zhromaždenia zaslané bolo Memorandum uhorským Chorvátom, Srbom, Rusínom a Rumunom, ktorých národné orgány sa informujú o martinskom zhromaždení a súčasne sa vyzývajú k spolupráci a solidarite v budúcnosti.

Slavorodí Bratia Horvati.¹

Podľa uzavretia nášho v národnom slovenskom zhromaždení v Turčianskom Sv. Martine dňa 6. a 7. Junia 1861 uzneseného, činíme tento prípis k Vám, slavorodí bratia naši! prosiaci dôvernou bratskou láskou slavianskou, aby ste prisloveniu tomuto nášmu pozorne a dobrotive vnímali.

Musíme sa Vám napred dobrotou Božou pochváliť, že večný ten Otec a milovník národov to radostné hnutie dal mužom a ľudu nášho kmena slovenského sa tak mnohoosobne a mnohočetne ku národnej porade zhromaždiť, a to na vyvolanie jedného malého, ale samým rýdzim slovenským obyvateľstvom obydleného mestečka. To si my za mnoho máme, jednak preto, že, jako viete, naša národnia vec mnohých a mocných má odporníkov doma, ktorí nám večite i to najnevinnejšie hnutie národné za zlé majú, jednak pre to, že väčšina ľudu v národe našom, tu o svoje nedbala, tam odstránená a znevoľená, ťažko ku početnejším takým poradám sa zobrať dáva. A takže do

¹ Adresáti sa menili. Náš text bol adresovaný Chorvátom, pre Rusínov a Rumunov boli vyhotovené texty s niektorými menšími zmenami.

zhromaždenia nášho národného v Sv. Martine na viac tisíc ľudu sa zobralo, pripisujeme to za vďak ducha Božiemu, ktorý aj národ náš v svätých záležitostiach národných neodolne osvedomuje.

Potom Vám osvedčiť a s radostným citom vzájomnosti slavianskej vysloviť musíme: že nekonečnú vďaku a úctu máme k Vám, slavorodí bratia naši! že tak mužne, hrdinsky, slávne za svoju národnosť a jej sväté práva stojíte, trpíte, konáte. Vyliata krú Vašich mužov, žien a detí za to roku 1848 a 1849 pozorným hlasom volá k nebi za úplné zadostučinenie a duchovia Vašich tu v hrdinskom boji padlých, tam vražedne pobitých milých vystupujú z pricipasti úmoru, do ktorého sa za národ vrhli, vystupujú do božej i ľudskej oslavy pred očima Vám a nám, ktorí sme dedictvo slavianskej národnosti po nich, srdca jejich najvrúcejšou krvou zapečatené prejali. Tak verujte bratia slavorodí naši, pre nás, ako my verujeme pre Vás, že čo ste pretrpeli a prekonalí za seba, to ste prekonalí aj za nás.

Lebo to je viera a dôvera slavianskej vzájomnosti, v ktorej viery citu Vám ďakujeme a vekovitou vďakou Vám zaviazaní zostávame.

Konečne Vás prosíme, aby ste slabobratskej mysli Vašej bedlivý pozor obrátili na vyslovenú vo Sväto-Martinskom našom národnom zhromaždení, solidárnosť všetkých národov pod Sväto-Štefanskou korunou v hájení si práv svojej slobody a národnosti. Lebo za to máme, že myšlienku tú velikú, dejnú, národnej rovnoprávnosti len tak na uživotnenie zabezpečíme, keď do spolku tohoto veľikého procesu historického, všetky tie národy na vospolné, pomocné konanie teraz i na potom volať budeme. I tak nám Slaviano nikdy sa nič nepodarí, dokiaľ vierou a láskou vzájomnosti slavianskej každý kmen pod korunou Sv. Štefana tak za všetkých, jako za seba stáť a konať nebudeme. To je u nás Slovákov tak svätá presvedčenosť, že sme si za povinnosť položili Vám výsledok nášho národného slovenského zhromaždenia v Turč Sv. Martine držaného, toť tu pripojené memorandum na snem uhorský, predložiť, s ním Vás oboznámiť a srdečne Vás poprosiť, aby ste memorandum toto pozornosťou Vašou udôstojili a v ňom vysloveným našim národným žiadosťam zadostučinenie, slovom i skutkom vymáhali. Takže i na budúce čokoľvek na ceste práva a spravodlivosti za obhájenie a zveličenie národnosti našej podujmeme, o tom všem Vás uvedomiť a ku slávobratskej súčinnosti dôverne povolať neobmeškáme, prosiac Vás týmto za jedno na vždy, aby ste pre krú rodných kmenov Vašho a nášho roku 1848 a 1849 za národnosť našu vyliatu, pre všetky veliké a bolestné pamiatky na predešlosť Vašu i našu, pre všetky prorocké upomienky slavoduchov Vašich i našich, pre všetky pevné nádeje na lepšiu budúcnosť Vašu a našu, nás bratov Vašich srdečne Vám oddaných, všahdy a všade Vašou bratskou myslou zastávali, Vašími junáckymi srdcami a rukami podopierali.

Následkom uzavretia slovenského národného zhromaždenia v Turč Sv. Martine dňa 6. a 7. Junia 1861 držaného.

Vilém Paulíny Tóth v. r.,
zapisovateľ.

Ján Francisci v. r.,
predseda slovenského národného zhromaždenia